

Arrest

nr. 288 831 van 12 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX
Stationsstraat 10 A
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DELVAUX en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens jouw verklaringen bezit je de Afghaanse nationaliteit en ben je Pashtoun en soennitisch moslim. Je werd geboren op X 2005 in het dorp X gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. In totaal heb je vijf broers en vijf zussen: drie zussen en één broer zijn ouder dan jou en de rest is jonger. Eén van je oudere zussen overleed enkele jaren geleden aan ziekte. Sinds je kindertijd ging je naar de madrassa of Koranschool in jouw dorp. Je vader had eigen gronden waar hij tarwe, maïs en papaver op teelde. Daarnaast werkte hij ook in het geheim voor de Nationale Veiligheidsdienst van Afghanistan (Nationale Directorate of Security, NDS). Wanneer er vergaderingen of bijeenkomsten van de taliban in jullie dorp waren dan gaf hij deze informatie door aan de overheid.

Kort voor je vertrek uit Afghanistan werd er op een dag, laat in de namiddag, geschoten in je dorp. Jij en je oudere broer A. liepen samen naar buiten en zagen dat jullie vader was neergeschoten op één van zijn velden. Omdat hij nog leefde bracht je broer hem samen met andere dorpelingen naar een dokter in Kada bazaar, die je vader op zijn beurt naar een groot ziekenhuis stuurde. Je vader overleed echter onderweg in de ziekenwagen, waarna je broer zijn lichaam de volgende dag naar huis bracht. Vervolgens ging je broer naar de moskee om de moellah te vragen om een religieuze ceremonie te houden, maar zei de moellah dat hij dit niet kon doen. De moellah had immers een brief van de taliban gekregen waarin stond dat er geen begrafenisceremonie mocht gehouden worden voor je vader omdat hij een ongelovige en een spion van de Amerikanen was. Desondanks deed een oudere man van jullie dorp wel een ceremonie voor jullie vader, waardoor hij toch begraven kon worden. De dag na de begrafenis van je vader vroeg je maternale oom (die naar jullie dorp was gekomen voor de ceremonie) jou en je broer A. om even mee te gaan naar zijn huis in Dusaraka. Je oudere broer was immers heel verdrietig en in het dorp zei iedereen dat jullie spionnen van de Amerikanen waren. Diezelfde dag, nadat jij, je broer en je oom vertrokken waren, kwam de taliban naar jullie huis op zoek naar jou en je broer. Je moeder had hen gezegd dat jullie niet thuis waren en dat ze niet wist waar jullie waren, waarop deze taliban aangaven dat ze de volgende dag opnieuw zouden komen. Hierop belde je moeder naar je oom, vertelde ze hem wat er gebeurd was en vroeg ze hem om jullie niet buiten het huis te laten gaan. De volgende dag kwam de taliban opnieuw naar jullie huis en zei jullie moeder hen opnieuw dat jullie niet thuis waren. Vervolgens werden deze taliban boos, zeiden ze weer dat ze de volgende dag opnieuw zouden komen en dat jullie moeder jullie zeker aan hen moest geven. Hierop belde je moeder opnieuw naar je maternale oom om jullie te informeren, waarna jullie verder bij jullie oom bleven. De derde dag kwam de taliban opnieuw en doorzochten ze jullie huis meteen. Ze zeiden tegen je moeder dat ze jou en je broer zeker zouden vinden en ook zouden vermoorden zodat het een les kon zijn voor anderen. Daarna belde je moeder opnieuw naar je oom, vertelde ze hem alles en vroeg ze hem om jou en je broer uit Afghanistan weg te sturen. Je oom en broer spraken samen met een smokkelaar, waarna jij en je broer aan jullie reis begonnen. Eerst gingen jullie per auto tot een bepaalde plaats, waarna jullie met een grote bus verder reisden tot in Nimroz. Van daar gingen jullie naar Pakistan en vervolgens naar Iran. Terwijl jullie vanuit Iran de grens met Turkije overstaken werden jullie beschoten en raakte je je broer kwijt. Vanuit Turkije reisde je verder via Griekenland, Bulgarije, Servië, Kroatië, Slovenië, Italië en Frankrijk tot in België. Na een reis van ongeveer acht maanden kwam je aan in België. De volgende dag, op 11 juni 2021, diende je je verzoek om internationale bescherming in.

In geval van terugkeer naar Afghanistan vrees je dat jou hetzelfde zou overkomen als je vader.

Ter ondersteuning van je verzoek legde je volgende originele documenten neer: je eigen taskara of Afghaanse identiteitsbewijs, de brief van de taliban aangaande het verbod op de begrafenisceremonie voor je vader, de werkkaart of badge van de NDS behorende aan je vader, twee certificaten omtrent trainingen van je vader, de overlijdensakte van je vader en twee postenveloppes uit Afghanistan. Daarnaast voegde je ook een kopie van de taskara van je vader toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van jouw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in jouw land van herkomst en van alle elementen uit jouw dossier, blijkt dat noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus je kunnen worden toegekend omdat de door jou ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat je problemen met de taliban, alsook de gebeurtenissen die de rechtstreekse aanleiding zouden gevormd hebben tot je vertrek uit Afghanistan, niet aannemelijk zijn. Zo verklaarde je dat je vader op een dag op zijn veld werd neergeschoten door de taliban omdat hij beschuldigd werd van spionage voor de Amerikanen (CGVS p.12, 13). Hierna weigerde de moellah van de moskee om een begrafenisceremonie voor je vader te houden, omdat hij een brief van de taliban had gekregen waarin geschreven stond dat dit niet mocht gebeuren (CGVS p.14-15). Het is dan ook merkwaardig dat een oude man van het dorp besloot om desondanks wel een ceremonie te houden voor je vader, waardoor hij toch begraven kon worden (CGVS p.14). Gevraagd hoe het kwam dat die man de begrafenis wel wilde of durfde doen, stelde je dat hij een heel oude man was en de taliban niks zegt of doet tegen de oude mannen (CGVS p.15), hetgeen echter weinig kan overtuigen. Zoals je zelf aangaf waren er immers veel taliban in je dorp, en was de overheid heel weinig aanwezig (CGVS p.5). Bovendien werd je vader beschuldigd van spionage voor de overheid en / of de Amerikanen, wat min of meer gelijk staat met hoogverraad voor de taliban. Dat deze dorpeling niettegenstaande het risico wilde nemen om de begrafenis van je vader te organiseren, is minstens bedenkelijk. Daarenboven verklaarde je dat ook de andere dorpelingen aanwezig waren bij de begrafenis van je vader (CGVS p.16), hetgeen evenzeer vraagtekens plaatst bij de dreiging die de taliban had geuit. Je broer had immers aan iedereen die rondom het lichaam van je vader was verzameld verteld dat de qari of moellah de ceremonie niet wilde doen omdat hij werd bedreigd door de taliban (CGVS p.15). Dat de andere dorpelingen in weerwil hiervan wel aanwezig waren bij de begrafenis van je vader, is weinig aannemelijk. Daarbij verklaarde je zelf dat in jouw dorp iedereen bang is van de taliban omdat ze er de macht hadden, alsook dat iedereen wist dat je vader werd beschuldigd van spionage (CGVS p.16). Het scenario dat de taliban je vader vermoordde wegens spionage, vervolgens een verbod uitstuurt om een begrafenis te houden, maar er desondanks zonder problemen wel een dergelijke ceremonie kan plaatsvinden, kan dan ook gelet op bovenstaande niet overtuigen.

Daarnaast waren je verklaringen over wanneer jij te weten kwam wat je vader precies deed voor werk, alsook wat je oudere broer A. (met wie jij samen Afghanistan verliet, CGVS p.5) al dan niet wist over je vaders job, incoherent en twijfelachtig. Zo stelde je eerst dat niemand over je vaders job wist en enkel je maternale oom op de hoogte was (CGVS p.7). Je verklaarde duidelijk dat bij je thuis niemand er van wist, ook jouw mama niet (CGVS p.7). Gevraagd wanneer jij te weten kwam wat je vader voor werk deed, gaf je aan dat je dit pas in België te weten kwam, nadat je maternale oom je documenten opstuurde en met je moeder hierover sprak (CGVS p.8). Ook zei je hierbij dat je oom vertelde dat je vader altijd in het dorp verbleef en informatie over de taliban in het dorp doorspeelde aan de overheid (CGVS p.8). Wanneer je later tijdens het onderhoud gevraagd werd of je broer dan verrast was van de beschuldigingen van de taliban ten aanzien van je vader (nadat ze hem vermoordden), antwoordde je niet te weten of je broer op de hoogte was van het feit dat jullie vader voor de overheid werkte of niet (CGVS p.15), hoewel je eerder nog duidelijk stelde dat bij je thuis niemand op de hoogte was en enkel je maternale oom erover wist (zie supra). Bovendien is het behoorlijk vreemd dat je broer thuis zou gekomen zijn met de dreigbrief van de taliban (waarin stond dat de begrafenis van je vader niet mocht gehouden worden omdat hij een spion en ongelovige was), hierbij ook zou verteld hebben dat de moellah de begrafenis van jullie vader niet wilde doen (CGVS p.15), maar dat er vervolgens bij je thuis geen enkele communicatie is geweest over de redenen waarom de moellah dit niet wilde (en bijgevolg ook niet over het werk van je vader). Het gegeven dat de moellah de begrafenis van je vader weigerde te doen is immers bijlange geen alledaagse gebeurtenis, en daarbij zou sowieso je moeder destijds nog niets geweten hebben over de job van je vader (CGVS p.7) waardoor er minstens enig onbegrip in huis moet geweest zijn. Jullie kwamen enkel te weten dat jullie vader beschuldigd werd van spionage toen de taliban dit publiekelijk aankondigde (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.25.08.2021 vraag 3.5). Je wist echter niet of je broer, of je mama misschien, ingingen tegen de weigering van de moellah om de begrafenis van je vader te houden (CGVS p.15-16) en de beschuldiging van spionage. Ook zou je zelf destijds opvallend genoeg helemaal niets gevraagd hebben over de (vermeende) job van je vader (CGVS p.16). Nochtans was je na de begrafenis van je vader nog een tiental dagen samen met je oudere broer A. in het huis van je oom (CGVS p.19), en is het weinig geloofwaardig dat ook daar de redenen van de moord op je vader of je vaders job op geen enkel moment ter sprake zou gekomen zijn, noch bijvoorbeeld tijdens jullie reis. Je verklaarde immers nooit met je broer A. gesproken te hebben over het werk van je vader (CGVS p.20), hoewel jullie Afghanistan dienden te verlaten omdat jullie net zoals jullie vader gevisieerd werden door de taliban (CGVS p.12-13).

Gevraagd hoe het komt dat jullie daar nooit over gesproken hebben, kon je antwoord in deze context ook niet overtuigen. Zo zei je immers dat jouw oudere broer je nooit vertelde over de job van jullie vader, of dat hij voor de overheid werkte, en herhaalde je niet zeker te weten of je broer het zelf eigenlijk wel wist (CGVS p.20). Hierbij kan eerst en vooral opgemerkt worden dat jijzelf ook je oudere broer had kunnen aanspreken over het werk van je vader, of minstens de redenen over waarom hij vermoord werd en waarom de moellah weigerde om zijn begrafenis te houden. Hoewel er dient rekening gehouden te worden met je jeugdige (doch evenmin zeer jonge leeftijd) ten tijde van deze gebeurtenissen, met name ruim 15,5 jaar oud, kan desondanks worden verwacht dat je enige vragen zou gesteld hebben omtrent alles wat gaande was. Daarenboven verklaarde je in deze context plots dat je denkt dat je broer het wel wist, omdat hij altijd samen met je vader naar verschillende plaatsen ging. Je stelde meer bepaald dat je vader en broer drie à vier keren per week samen weggingen, en ze dit jarenlang deden (CGVS p.20). Dat er desondanks na de moord op je vader en de brief van de taliban geen enkele communicatie was tussen jouzelf en je broer wat betreft de redenen voor deze moord of de activiteiten van je vader, doet ernstig twijfelen aan de authenticiteit van je relaas. Daarbij kan in deze context nog opgemerkt worden dat je eerder aangaf dat je maternale oom vertelde dat je vader altijd in het dorp verbleef en informatie over de taliban in het dorp doorspeelde aan de overheid (CGVS p.8), hetgeen volledig haaks staat op jouw verklaring dat je vader verschillende keren per week naar 'de stad, Dusraka en Kada' ging (CGVS p.20).

Er zijn bovendien nog andere redenen om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van de tewerkstelling van je vader als spion voor de overheid, en dat hij om die reden werd gedood door de taliban. Zo verklaarde je bij de Dienst Vreemdelingenzaken immers dat de taliban verkondigde dat je vader als spion voor de lokale politie had gewerkt (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.25.08.2021 vraag 3.5), terwijl je tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aangaf dat je vader voor de nationale veiligheidsdienst (ook gekend als NDS, National Directorate of Security) werkte (CGVS p.3). Ook legde je een certificaat neer van een training die je vader volgde en die drie maanden en duurde (zie document 6 in groene map). Echter, wanneer je gevraagd werd of je vader ook soms voor langere tijd buiten het dorp ging, en bijvoorbeeld een hele week of hele maand wegbleef, antwoordde je dat je je dat niet herinnerde en dat je vader normaal gezien elke dag naar huis kwam (CGVS p.20). Nochtans vond deze training slechts enkele jaren geleden plaats, meer bepaald van de zevende tot de tiende maand in 1397 (oktober-december 2018), oftewel toen jij reeds dertien jaar oud was. Dat je jou helemaal niet kan herinneren dat je vader een periode van huis is geweest, doet evenzeer afbreuk aan de geloofwaardigheid van je vaders tewerkstelling en bijgevolg ook je asielmotieven. Nog frappanter is echter het gegeven dat je op het ogenblik van de registratie van je verzoek om internationale bescherming (die plaatsvond op 11 juni 2021 bij de Dienst Vreemdelingenzaken) helemaal niet vermeldde dat je vader vermoord werd door de taliban (en beschuldigd werd van spionage), waarna de taliban achter jou en je broer kwam en jullie het land dienden te verlaten. Destijds verklaarde je immers dat je problemen had met de taliban en dat zij jou wilden dwingen om je bij hen aan te sluiten (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.4), hetgeen behoorlijk afwijkt van je huidige relaas. Ook gaf je destijds bij het overlopen van je kerngezin opvallend genoeg niet aan dat je vader overleden was (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.2), hoewel je dit wel deed voor je oudste zus F. (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling p.3) die enkele jaren geleden door een ziekte stierf (CGVS p.10). Wanneer je geconfronteerd werd met je andersluidende asielmotief op het ogenblik van je registratie was je reactie overigens erg opmerkelijk. Zo stelde je dat je vanaf het begin zei dat je problemen had met de taliban, maar dat je niet weet of ze jou en je broer nu wilden vermoorden of onder dwang rekruteren (CGVS p.23), terwijl je eerder tijdens het onderhoud meermaals uitdrukkelijk verklaarde dat de taliban jullie wilden vermoorden (CGVS p.13, 18, 19). Los daarvan kan nog opgemerkt worden dat er een behoorlijk verschil is tussen onder dwang willen rekruteren en willen vermoorden, en dat het hoe dan ook niet aannemelijk zou zijn dat de taliban zonen van een vermeend spion zouden willen rekruteren. Het lijkt er dan ook veeleer op dat je je asielmotief eenvoudigweg en stapsgewijs hebt aangepast naargelang de documenten die je uiteindelijk hebt ontvangen, hetgeen de geloofwaardigheid ervan onvermijdelijk ernstig ondermijnt. Verder kan nog opgemerkt worden dat uit de beschikbare informatie (**EASO Recruitment by armed groups** beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan recruitment.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan%20recruitment.pdf), de **EUAA Country Guidance** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) en het EUAA-rapport **Afghanistan. Targeting of Individuals** van augustus 2022 (beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08 EUAA COI Report Afghanistan Targeting of individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf)) blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen, sociale netwerken en gemeenschappelijke belangen. Individuele en gedwongen rekrutering zoals door jou wordt beschreven, komt slechts zelden voor. Doorgaans beschikken de taliban immers over voldoende vrijwilligers. Dat een dergelijke rekrutering

zou plaatsvinden zonder enige tussenkomst van de lokale vertegenwoordigers is in de tribale Afghaanse samenleving dan ook veeleer ongeloofwaardig. Daarnaast blijkt dat rekrutering door de taliban meestal op collectief niveau, via connecties en propaganda in madrassa's wordt georganiseerd. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouderen en commandanten zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Uit de informatie blijkt ook dat er vaak een overeenkomst bestaat tussen het dorp en de taliban. De door jou geopperde situatie van gedwongen rekrutering van zonen van een vermeend spion druist tegen al het bovenstaande in.

Voorts werden er nog meer inconsistenties en tegenstrijdigheden opgemerkt doorheen je verklaringen, die de geloofwaardigheid van je asielrelaas verder in vraag stellen. Zo zei je tijdens je spontane relaas op het CGVSonder meer dat de taliban één of twee uur nadat ze je vader hadden doodgeschoten in de moskee vertelden dat niemand zijn begrafenis mocht doen (CGVS p.12). Wanneer je later verduidelijkte dat ze dit per brief deden en je gevraagd werd wanneer ze die brief aan de moskee gaven, stelde je echter dit niet exact te weten omdat de brief al afgeleverd werd op het ogenblik dat je broer naar de moskee ging om de begrafenisceremonie te vragen (CGVS p.15). Bovendien ging je broer niet één à twee uur na het overlijden van je vader naar de moskee, maar wel pas de volgende dag (CGVS p.15), dus om welke reden je eerder die tijdsperiode preciseerde is een raadsel. Daarnaast stelde je gedurende het onderhoud op het CGVS dat je maternale oom naar de begrafenis van je vader kwam en de volgende dag aan jou en je broer A. vroeg om met hem mee te gaan naar zijn huis (CGVS p.16). Tijdens je interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde je echter dat deze oom jullie pas drie of vier dagen na de dood van jullie vader opbelde om te zeggen dat jullie naar zijn huis moesten komen, hetgeen jullie vervolgens deden (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.25.08.2021 vraag 3.5). Nog opmerkelijker is echter het gegeven dat je bij de DVZ aangaf dat het huis van deze oom in hetzelfde dorp was, op een uur of anderhalf uur wandelstand (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ d.d.25.08.2021 vraag 3.5), terwijl je aan het CGVS liet verstaan dat je maternale oom in Dusaraka woont, wat 'een beetje ver' van jullie dorp is, met name zo'n 30-35 minuten rijden met de auto (CGVS p.11). Dat je niet alleen tegenstrijdige verklaringen aflegt over wanneer je precies naar het huis van je oom ging, maar ook zelfs over de locatie van diens huis, plaatst niet alleen meer vraagtekens naar de authenticiteit van je relaas, maar ook naast je algehele geloofwaardigheid en oprechtheid.

Daarenboven kan ook het verloop van de gebeurtenissen nadat jij en je broer A. naar het huis van jullie (maternale) oom gingen allesbehalve overtuigen. Hierover verklaarde je immers dat de taliban diezelfde dag naar jullie huis kwam op zoek naar jou en je broer, terwijl jullie dus net weg waren (CGVS p.13, 17). Indien de taliban echter werkelijk op zoek waren naar jou en je broer nadat ze eerder jullie vader vermoordden, is het niet aannemelijk dat ze pas zouden langskomen op het ogenblik dat jij en je broer niet thuis waren. Dat de taliban niet zou geweten hebben dat jij en je broer het huis destijds hadden verlaten, maar er tegelijkertijd wel van op de hoogte zouden geweest zijn – althans volgens jouw verklaringen – dat jouw vader spioneerde voor de autoriteiten of de Amerikanen, is evenmin waarschijnlijk. Nog veel minder geloofwaardig is echter het gegeven dat de taliban, toen ze de eerste maal langskwamen en van je moeder te horen kregen dat jullie niet thuis waren, aangaven dat ze de volgende dag opnieuw zouden komen en dat jullie moeder hen zeker aan hen moest geven (CGVS p.18). De taliban hadden immers net jullie vader vermoord, waardoor ze moeilijk konden verwachten dat jullie moeder ook nog eens twee van haar zonen probleemloos aan hen zou overhandigen. De bedenkelijkheid van je relaas blijkt voorts ook uit je antwoorden op de vragen hoe je oom en broer reageerden toen je moeder na dit eerste bezoek van de taliban telefonisch haar verhaal deed. Zo stelde je op allerm minst doorleefde wijze dat je maternale oom 'niks heeft verteld' en wat je broer betreft ontweek je de vraag door aan te geven dat hij 'samen was met jou' en 'niks kon doen omdat niemand iets kon doen tegen de taliban' (CGVS p.18). Het lijkt bijna alsof jullie niet verrast waren dat de taliban nu ook plots achter jou en je broer kwamen en voor jullie huis hadden gestaan met de eis dat jullie moeder jullie aan hen zou overhandigen, en evenmin andere emoties of zorgen hadden, hetgeen de geloofwaardigheid van deze feiten wederom ondermijnt. Ook de gebeurtenissen van de volgende dag, waarbij de taliban zoals aangekondigd opnieuw naar jullie huis kwamen en naar jou en je broer A. vroegen, zijn weinig plausibel te noemen. Zo stelde je dat ze deze keer boos werden en aangaven dat ze de dag nadien opnieuw zouden komen en dat je moeder jullie dan zeker aan hen moest geven (CGVS p.18), oftewel een herhaling van wat zich bij het eerste bezoek had afgespeeld. Het was pas op de derde dag, bij het derde bezoek, dat de taliban geen genoegen meer namen met je moeders woorden en jullie huis meteen doorzochten (CGVS p.18), hetgeen opnieuw bijzonder twijfelachtig is.

Ook jouw verklaring hiervoor, met name dat de taliban misschien dachten dat je moeder jullie de eerste en tweede keer wel aan hun zou geven, maar pas bij de derde keer wisten dat je moeder dit niet ging doen en om die reden het huis meteen binnengingen (CGVS p.19), kan niet overtuigen. Zoals eerder

reeds aangegeven hadden diezelfde taliban net hiervoor je vader in koelen bloede vermoord, waardoor de veronderstelling dat je moeder haar twee oudste zonen probleemloos zou overhandigen wel erg onaannemelijk is.

Voorts is het eigenaardig dat je helemaal niet weet of je familie na het vertrek van jou en je broer nog problemen heeft gekend (CGVS p.23). De verklaring dat je dit wel veel keren gevraagd hebt aan je moeder maar dat ze steeds begon te huilen en altijd zei dat je haar niets meer over de taliban en de overheid moest vragen (CGVS p.23), kan hierbij niet overtuigen. Je sprak vanuit België immers wel nog met je moeder over het verklaarde werk van je vader, en zij zorgde er volgens jou bovendien voor dat je oom je documenten van je vader opstuurde (CGVS p.8). Ook vertelde je oom dat je vader altijd in het dorp verbleef en dat hij informatie over de taliban doorgaf aan de overheid (CGVS p.8). Dat noch je moeder noch je oom je ooit enige informatie gaven over nog eventuele problemen met de taliban na jou vertrek, is bijgevolg weinig geloofwaardig. Daarenboven, indien de taliban je werkelijk viseerde en zich hiervoor al eerder tot je familie richtte, kan aangenomen worden dat er hoe dan ook over dit onderwerp gesproken zou worden, ook al zou je moeder dit liever niet doen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heb je niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat je een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet je zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

De documenten die je neerlegde ter ondersteuning van je verzoek kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Je eigen taskara of Afghaanse identiteitsbewijs ondersteunt immers louter je eigen nationaliteit, identiteit en herkomst, maar kan op geen enkele manier je asielmotieven of problemen met de taliban aantonen. Wat betreft de documenten van je vader dient eerst en vooral te worden opgemerkt dat de verklaarde familieband tussen jou en de persoon aan wie deze documenten toebehoren in feite op een enkele manier kan vastgesteld worden. Dit kunnen immers evenzeer documenten van een ander familielid, stamlid, een dorpsgenoot of in principe eender wie zijn. Daarnaast blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (en die aan jouw dossier werd toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Afghaanse documenten bijzonder relatief en volstaan zij hoe dan ook op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar*

*op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAА Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.*

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige

analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan (district Khogyani, provincie Nangarhar). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve

landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een 'emergency' of 'catastrophic' situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door**: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt**(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen**.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul**

City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd

door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

"Verzoeker bevindt zich in België. Verzoeker kan en durft niet terugkeren naar Afghanistan, gezien hij aldaar vervolging riskeert louter en alleen omwille van het feit dat hij in het buitenland, in België, bij ongelovigen, bescherming heeft gezocht. Hij vreest als een ongelovige, een afvallige te zullen worden vervolgd door de Taliban. Hij vreest arrestatie, vervolging, foltering en een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker geeft aan dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil. Verzoeker heeft de Belgische waarden en normen omarmd. Hij gaat hier naar school. Hij heeft in België vrienden en vriendinnen. Verzoeker ziet niet in hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan. De Taliban hebben de regels in zake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke meer nog verstrengd. Verzoeker is in België verwesterd, dit is deels een normaal proces, verzoeker maakt hier zijn puberteit door, bepalende jaren in zijn ontwikkeling. Deze ontwikkeling heeft plaats in een westerse context, niet in een Afghaanse context. Verzoeker vreest ingeval van terugkeer gedood te worden door de Taliban, minstens gearresteerd en vervolgd te worden. De vader van verzoeker werd door de Taliban gedood, gezien hij als een informant werkte voor de Nationale Veiligheidsdienst van Afghanistan (NDS).

Verzoeker en zijn broer werden nadien gevisieerd door de Taliban.

Het CGVS is van mening dat aan verzoeker noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend omdat de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Verzoeker blijft bij zijn verhaal.

De problematiek van verzoeker beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Verzoeker herhaalt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld.

Verzoeker vreest in geval van terugkeer door de Taliban alsnog vervolgd te worden, onder meer door het feit dat hij verwesterd is.

Verzoeker vreest evenzeer problemen in geval van terugkeer, omwille van het feit dat hij in het buitenland verbleven heeft en er asiel heeft gevraagd. De Taliban beschouwen terugkeerders als ongelovigen, kafir, nu zij in contact geweest zijn met de westerse (niet-islamitische) samenleving.

Verzoeker vraagt dat de bestreden beslissing zou vernietigd worden en zijn dossier zou teruggestuurd worden naar het CGVS voor verder onderzoek en nieuw gehoor omtrent zijn profiel als jonge terugkeerder. In geval van terugkeer naar Afghanistan loopt verzoeker een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling.

Het CGVS erkent dat de socio-economische situatie in Afghanistan uitermate slecht is en nog steeds verslechtert sedert de machtsovername van de Taliban. Verzoeker riskeert in geval van terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede.

Verzoeker maakt voorbehoud om in de loop van de procedure hieromtrent bijkomende stukken en uitleg bij te brengen.

Verzoeker maakt aanspraak op erkenning als vluchteling, minstens moet het dossier herbekeken worden in het licht van de stukken die verzoeker desgevallend in de toekomst nog zal bijbrengen.

Het is duidelijk dat verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade mals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS is de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.

Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (waartegen verzoeker geen bescherming van het herkomstland kan vragen)

Verzoeker verwijst naar ernstige schade in de zin van:

[...]

Verzoeker wordt door de autoriteiten in zijn vaderland niet beschermd tegen vervolging, integendeel.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan krachtens artikel 39/2 par. 1, tweede lid van de vreemdelingenwet :

[...]

Verzoeker maakt voorbehoud om bijkomende stukken bij te brengen, dewelke van belang zijn bij de beoordeling van de vraag naar subsidiaire bescherming en de asielaanvraag zelf.

Desgevallend zal de Raad met betrekking tot deze stukken aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen.

Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.

De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan - bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.

Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.

Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig."

2.2. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]

COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022

COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]".

2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker middels een aanvullende nota het stuk "Foto betreffende begrafenis vader" neer.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete argumenten aanvoert ter weerlegging van de omstandige motivering in de bestreden beslissing inzake de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas omtrent de vrees voor de taliban ingevolge de vermeende werkzaamheden van verzoekers vader.

Deze motivering vindt steun in het dossier en wordt dienvolgens door de Raad bijgetreden.

5. Verzoeker verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul.

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (“*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022*”, p. 23 waarnaar wordt verwezen in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen

zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele

beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, "*Country guidance: Afghanistan*" januari 2023, p. 21 en 72-79).

6. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in 2020 op vijftienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij ongeveer acht maanden onderweg was en dat hij in juni 2021 aankwam in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22-23). Op 11 juni 2021 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in België en werd hem gelet op zijn minderjarigheid een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker net achttien jaar oud en is hij bijna drie jaar afwezig uit Afghanistan.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp Khuzakhel, gelegen in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7), waar de taliban reeds voor de machtsvername aanwezig waren. Uit de landeninformatie blijkt dat in de provincie Nangarhar verschillende groepen aanwezig zijn, zoals de taliban en ISKP.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen en de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoeker de Nederlandse taal spreekt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6).

Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan echter niet blijken dat verzoeker, die ten tijde van dit onderhoud minderjarig was, werd bevraagd over de invulling van zijn leven en verblijf in België en de eventuele impact hiervan op een terugkeer naar Afghanistan.

Daargelaten de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het voorgehouden relaas, dringt zich een verder onderzoek op naar de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting (zoals dit *in casu* duidelijk naar voren komt ingevolge de verklaringen van verzoeker ter terechtzitting inzake de situatie van de vrouwen in Afghanistan en België) en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het verzoek om internationale bescherming niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 december 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS